

Tisdagen i stilla veckan

Jesus förhörs

PSALMFÖRSLAG

66 Jesus, du mitt liv, min hälsa

71 O Jesus Krist, vår salighet

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Befria mig, Gud, ur de ondas grepp,
rädda mig undan gudlösa våldsmän.

Ps. 71:4

Psalm

Rädda mig, Gud!
Vattnet når mig till halsen.
Jag har sjunkit ner i bottenlös dy
och har inget fotfäste.
Jag har kommit ut på djupt vatten,
strömmen vill dra ner mig.
Jag har ropat mig trött,
min strupe är hes.
Mina ögon värker,
jag har väntat länge på min Gud.
Flera än håren på mitt huvud
är de som hatar mig utan grund.
Många är de som vill förgöra mig,
som är mina fiender utan skäl.
(Låt mig inte dra skam
över dem som hoppas på dig,
Herre Gud Sebaot.
Låt mig inte dra vanära
över dem som söker sig till dig,
du Israels Gud.
Det är ju för din skull man hånar mig
och mitt ansikte rodnar av skam.
Jag har blivit en utstött bland
mina bröder,

en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
jag smädas av dem som smädar dig.)

Ps. 69:2–5 (7–10)

Antifonen upprepas.

Första årgången

Första läsningen

Jes. 52:13–15

Min tjänare skall ha framgång,
han skall bli upphöjd, mäktig och ärad.
Många förfärades över honom,
så vanställt var hans yttre,
så föga mänskligt hans utseende.
Men nu får han många folk att häpna,
och kungar förstummas inför honom,
ty de ser något de aldrig hört talas om,
bevittnar något de aldrig anat.

Andra läsningen

1 Kor. 1:18–19

Talet om korset är en dårskap för dem som
går förlorade, men för oss som räddas är det
en Guds kraft. Det står skrivet: *Jag skall göra
slut på de visas vishet, och de förståndigas för-
stånd skall jag utplåna.*

Evangelium

Luk. 22:63–23:12

Männen som bevakade Jesus slog honom och gjorde narr av honom. De band för ögonen på honom och sade: "Visa nu att du är profet. Vem var det som slog dig?" Och de öste glåpor över honom.

När det blev dag samlades folkets äldste, både överstepräster och skriftlärd. Han fördes in till rådet och de frågade: "Är du Messias, så säg oss det." Han svarade: "Om jag säger det kommer ni inte att tro det, och om jag börjar fråga kommer ni inte att svara. Men herefter skall Människosonen sitta på den gudomliga maktens högra sida." Då sade de allesammans: "Du är alltså Guds son?" Han svarade: "Ni själva säger att jag är det." Då sade de: "Behöver vi fler vittnesmål? Vi har ju hört det ur hans egen mun."

Alla de församlade bröt nu upp och förde honom till Pilatus. Där anklagade de honom och sade: "Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, han vill förhindra att vi betalar skatt till kejsaren och säger sig vara Messias och kung." Pilatus frågade honom: "Du är alltså judarnas kung?" Han svarade: "Du själv säger det." Då sade Pilatus till översteprästerna och folkmassan: "Jag kan inte finna något brottsligt hos den här mannen." Men de stod på sig: "Han hetsar upp folket i hela Judeen med sin undervisning, från Galileen och ända hit."

När Pilatus hörde detta frågade han om mannen var från Galileen, och när han fick veta att han kom från Herodes område skickade han honom vidare till denne, som också han befann sig i Jerusalem under de dagarna.

När Herodes såg Jesus blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades få se honom utföra något tecken. Nu ställde han en mängd frågor till honom, men Jesus svarade inte.

Översteprästerna och de skriftlärd stod där och anklagade honom häftigt. Herodes och hans soldater fylldes då av förakt för honom och gjorde narr av honom genom att sätta på honom en praktfull mantel. Sedan skickade han honom tillbaka till Pilatus. Den dagen blev Herodes och Pilatus vänner; förut hade det rått fiendskap mellan dem.

Andra årgången

Första läsningen

Jes. 52:13–15
(se första årgången)

Andra läsningen

1 Kor. 1:18–19
(se första årgången)

Evangelium

Joh. 18:28–40

Från Kajafas förde de Jesus till residenset. Det var tidigt på morgonen. Själva stannade de utanför, för att inte bli orena utan kunna äta påskmåltiden. Pilatus gick då ut till dem och frågade: "Vad anklagar ni den här mannen för?" De svarade: "Om han inte hade varit en förbrytare skulle vi inte ha överlämnat honom åt dig." Pilatus sade: "Ta honom då själva och döm honom efter er egen lag." Men judarna svarade: "Vi har inte rätt att döda någon." Ty det ord skulle uppfyllas som Jesus hade sagt för att ange hur han skulle dö. Pilatus gick tillbaka in i residenset och lät kalla till sig Jesus och frågade: "Så du är judarnas koning?" Jesus svarade: "Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det om mig?" Pilatus sade: "Jag är väl ingen jude. Dina landsmän och översteprästerna har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?" Jesus svarade: "Mitt rike hör inte till denna värl-

den. Om mitt rike hörde till denna världen hade mina följeslagare kämpat för att jag inte skulle bli utlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike av annat slag." Pilatus frågade: "Du är alltså kung?" Jesus svarade: "Du själv säger att jag är kung. Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst." Pilatus sade till honom: "Vad är sanning?"

Sedan gick han ut igen till judarna och sade: "Jag kan inte finna honom skyldig till något. Men det är sed att jag friger någon åt er vid påskan. Vill ni alltså att jag skall frige judarnas konung?" Då ropade de igen: "Inte honom, utan Barabbas!" Barabbas var en rövare.

Tredje årgången

Första läsningen

Jes. 52:13–15
(se första årgången)

Andra läsningen

1 Kor. 1:18–19
(se första årgången)

Evangelium

Matt. 26:57–27:10

De som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kajafas, där de skriftlärdade och de äldste hade samlats. Petrus följde efter på avstånd, ända till översteprästens palats. Där gick han in på gården och satte sig bland tjänarna för att se hur det skulle sluta. Översteprästerna och hela rådet sökte få fram något falskt vittnesmål mot Jesus så att de kunde döma honom till döden, men de lyckades inte trots att det uppträdde många falska vittnen. Till sist trädde det fram två som påstod att han hade sagt: "Jag kan riva ner Guds tempel och bygga

upp det igen inom tre dagar." Då reste sig översteprästen och frågade: "Har du inget att svara på deras beskyllningar?" Men Jesus teg. Och översteprästen sade: "Jag besvär dig vid den levande Gudens namn att säga oss om du är Messias, Guds son." Jesus svarade: "Du har själv sagt det. Men jag säger er: efter detta skall ni få se Mänskasonen sitta på Maktens höggra sida och komma på himlens moln." Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: "Han har hädat. Vad skall vi nu med vittnen till? Ni har själva hört hädelser. Vad säger ni?" De svarade: "Han förtjänar döden." Då spottade de honom i ansiktet och slog honom, och några gav honom örfilar och sade: "Visa att du är en profet, Messias: vem var det som slog dig?"

Petrus satt ute på gården. En tjänsteflicka kom fram till honom och sade: "Du var också tillsammans med Jesus från Galileen." Men han förnekade det inför alla och sade: "Jag förstår inte vad du talar om." Han gick ut i porten, och där var det en annan kvinna som såg honom, och hon sade till dem runt omkring: "Han där var tillsammans med Jesus från Nasaret." Han förnekade det på nytt och svor på det: "Jag känner inte den mannen." Strax efteråt kom de som stod där fram till Petrus och sade: "Visst är du också en av dem. Det hörs på talet." Då svor han och bedyrade: "Jag känner inte den mannen." I samma ögonblick gol en tupp. Då kom Petrus ihåg vad Jesus hade sagt: "Innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger", och han gick ut och grät bittert.

På morgonen beslöt alla översteprästerna och folkets äldste att försöka få Jesus avrättad. De lät binda honom, förde bort honom och överlämnade honom åt Pilatus, ståthållaren.

När Judas, som hade förrått honom, såg att Jesus blivit dömd, ångrade han sig. Han lämnade tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste och sade: "Jag har syndat och förrått oskyldigt blod." De svarade: "Vad angår det oss? Det är din

sak." Då kastade han in pengarna i tempelhuset och gav sig av därifrån och gick bort och hängde sig. Överstepräster tog pengarna och sade: "Det går inte att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar." Och de beslöt att i stället köpa Krukmakaråkern till begravningsplats för främlingar. Därför heter denna åker ännu i dag Blodsåkern. Så uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: *De tog de trettio silvermynten, priset på den prissatte, honom som några israeliter bestämde priset på, och gav dem i betalning för Krukmakaråkern, så som Herren hade befallt mig.*

Dagens bön

1.

Jesus Kristus vår Herre,
du valde att lida för vår skull.
Låt oss stilla begrunda
vilken gränslös gåva du är för oss.
Tack för att vi får ta emot syndernas
    förlåtelse
och räddningen undan den eviga döden.
Vi ber i ditt namn.

2.

Käre Frälsare,
bevara oss så att vi inte som Pilatus
flyr vårt ansvar.
Låt oss aldrig överge dig.
Hjälp oss att inte utlämna den
som är försvarslös
och behöver vårt stöd.
Hör oss, du som med Fadern
    och den heliga Anden
lever och härskar i evighet.

3.

Allsmäktige Fader,
vi blir upprörda
när någon blir oskyldigt dömd,
och vi förstår
att det är mot ditt hjärta svärdet riktas
när din Son döms till döden.

Vi tackar dig för att Jesus
för vår skull utstod orätt och övervåld.
Genom sitt lidande besegrade han
de mäktiga och deras våldsmän.
För oss allt längre in i hans rike
som inte är av denna världen,
så att vi vinner styrka för vårt liv.
Vi ber i din älskade Sons namn.